

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)
8 päivänä marraskuuta 2005 *

Asiassa C-293/02,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Royal Court of Jersey (Kanaalisaaret) on esittänyt 5.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2002, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Jersey Produce Marketing Organisation Ltd

vastaan

States of Jersey ja

Jersey Potato Export Marketing Board,

Top Produce Ltd:n ja

Fairview Farm Ltd:n

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

osallistuessa asian käsittelyyn,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat C. W. A. Timmermans, A. Rosas ja J. Malenovský sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (esittelevä tuomari), S. von Bahr, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Klučka ja U. Löhmus,

julkisasiamies: P. Léger,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.9.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Jersey Produce Marketing Organisation Ltd, edustajinaan advocate T. Le Cocq, barrister M. Sheridan ja barrister J. Simor,
- States of Jersey, edustajinaan S. Nicolle, QC, R. Plender, QC, HM Attorney General for Jersey W. Bailhache ja barrister M. Jarvis,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään X. Lewis,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.5.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklan tulkintaa.

- 2 Kyseinen pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat yhtenä osapuolena Jersey Produce Marketing Organisation Ltd (jäljempänä JPMO) ja toisena States of Jersey ja Jersey Potato Export Marketing Board (jäljempänä PEMB) ja joka koskee States of Jerseyn Jerseyn perunanvientiiä koskevasta markkinointijärjestelmästä antaman lain (Jersey Potato Export Marketing Scheme Act 2001, jäljempänä vuoden 2001 laki) yhteensoveltuvuutta yhteisön lainsäädännön kanssa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

- 3 EY 23 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Yhteisön perustana on tulliliitto, joka käsittää kaiken tavaroiden kaupan ja merkitsee, että vienti- ja tuontitullit sekä kaikki vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä ja että toteutetaan yhteinen tullitariffi suhteessa kolmansiiin maihin.”

- 4 EY 25 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Tuonti- ja vientitullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä. Tämä koskee myös fiskaalisia tulleja."

- 5 EY 28 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden väliset tuonnin määrälliset rajoitukset ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet ovat kiellettyjä."

- 6 EY 29 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden väliset viennin määrälliset rajoitukset ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet ovat kiellettyjä."

- 7 EY 299 artiklan 4 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan niihin Euroopassa sijaitseviin alueisiin, joiden suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio."

8 Edellä mainitun artiklan 6 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Poiketen siitä, mitä edellä olevissa kohdissa määrätään, noudatetaan seuraavaa:

— —

c) tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan Kanaalisaariin ja Mansaareen vain siltä osin kuin uusien jäsenvaltioiden liittymisestä Euroopan talousyhteisöön ja Euroopan atomienergiayhteisöön 22 päivänä tammikuuta 1972 allekirjoitetussa sopimuksessa tarkoitetun mainittuja saaria koskevan sääntelyn toteuttamisen turvaamiseksi on tarpeen.”

9 Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä Euroopan yhteisöihin tehtyjen asiakirjojen liitteenä olevassa Kanaalisaaria ja Mansaarta koskevan pöytäkirjan N:o 3 (EYVL 1972, L 73, s. 164; jäljempänä pöytäkirja N:o 3) 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Tulleja ja määrällisiä rajoituksia koskevia yhteisön ja etenkin liittymisasiakirjan säännöksiä sovelletaan Kanaalisaarilla ja Mansaarella samoin edellytyksin kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Erityisesti tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja näiden alueiden ja alkuperäisen yhteisön välillä sekä näiden alueiden ja uusien jäsenvaltioiden välillä alennetaan asteittain liittymisasiakirjan 32 ja 36 artiklassa määrätyn aikataulun mukaisesti.

2. Erityisen kauppamenettelyn kohteena oleviin maataloustuotteisiin ja niistä jalostettuihin tuotteisiin sovelletaan kolmansien maiden suhteen yhteisön säännöksissä tarkoitettuja, Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavia maksuja ja muita tuontia koskevia toimenpiteitä.

Myös niitä yhteisön säännöksiä ja etenkin liittymisasiakirjan määräyksiä sovelletaan, jotka ovat välttämättömiä vapaan liikkuvuuden ja normaalien kilpailuedellytysten noudattamisen mahdollistamiseksi kyseisten tuotteiden kaupassa.

Neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta edellisissä alakohdissa tarkoitettujen määräysten soveltamisedellytyksistä kyseisillä alueilla.”

- 10 Pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla Kanaalisaariin ja Mansaareen sovellettavista maataloustuotteiden kauppaa koskevista yhteisön säännöksistä 12 päivänä maaliskuuta 1973 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 706/73 (EYVL L 68, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 21.4.1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1174/86 (EYVL L 107, s. 1; jäljempänä asetus N:o 706/73), 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Yhdistyneessä kuningaskunnassa Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen liitteeseen II kuuluvien maataloustuotteiden kauppaan sekä asetuksiin N:o 170/67/ETY ja (ETY) N:o 1059/69 kuuluvien tavaroiden kauppaan sovellettavaa yhteisön sääntelyä sovelletaan saariin, lukuun ottamatta säännöksiä, jotka koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan myöntämiä vientiä koskevia tukia ja tasausmaksuja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sääntelyn soveltamiseksi Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja saaria pidetään yhtenä jäsenvaltiona.

— —”

- 11 Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisön tullialueeseen kuuluvat:

— Belgian kuningaskunnan alue,

— —

— Portugalin tasavallan alue,

— Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue sekä Kanaalisaaret ja Mansaari.”

Kansallinen lainsäädäntö

- 12 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämistä selvityksistä ilmenee, että vuoden 2001 laki annettiin, koska maanviljelijät olivat tyytymättömiä niihin alhaisiin voittomarginaaleihin, joita he saivat myydessään Jersey Royal -perunaa, joka on saaren tärkein avomaan satoa tuottava lajike ja jonka tuotanto myydään pääosin

Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Tämä tilanne johtui erityisesti mainitusta myynnistä vastaavien järjestöjen harjoittamasta kilpailusta ja siitä, että maanviljelijät eivät voineet neuvotella ehdoista, joilla kyseiset järjestöt myivät maanviljelijöiden tuotteita, tai muutoin vaikuttaa näihin ehtoihin. Mainittujen järjestöjen luomat kaupalliset olosuhteet eivät maanviljelijöiden mukaan olleet myöskään avoimia.

- 13 Vuoden 2001 lain 2 §:n mukaan "viennillä" tarkoitetaan "perunoiden lähettämistä myytäväksi saaren ulkopuolelle joko suoraan tai jonkin toisen paikan kautta Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Guernseyn hallinto-alueella tai Mansaarella sijaitsevaan määräpaikkaan siellä kulutettaviksi". Saman säännöksen mukaan "perunan" käsite kattaa kaikki perunasta saadut tai siitä jalostetut tuotteet riippumatta siitä, käytetäänkö niitä ravinnoksi.
- 14 Mainitun lain mukaan tuottajilla on oikeus "viedä" "perunoita" ainoastaan, jos tuottajat ovat rekisteröityneitä PEMB:iin ja ovat tehneet tämän kanssa markkinointisopimuksen. Markkinajärjestöt puolestaan voivat vastaanottaa "perunoita" "vietäväksi" ainoastaan, jos ne ovat tehneet markkinointisopimuksen PEMB:n kanssa.
- 15 Maataloustuotteiden markkinoinnista Jerseyllä annetun lain (Agricultural Marketing (Jersey) Law 1953, jäljempänä vuoden 1953 laki) 23 §:n 1 momentin a kohdan mukaan se, joka myy, tarjoaa myytäväksi tai tarjoutuu ostamaan säänneltyjä tuotteita jonkin järjestelmän säännösten vastaisesti, syyllistyy rikkeeseen, josta voidaan määrätä enintään 200 Englannin punnan sakko ja/tai enintään kuuden kuukauden vankeusrangaistus.
- 16 Lisäksi vuoden 2001 lain 32–39 §:stä ja 56 §:stä sekä vuoden 1953 lain 23 §:stä ilmenee, että PEMB:lla on toimivalta määrätä rangaistuksia rekisteröityneille tuottajille, jotka rikkovat kyseisen järjestön kanssa tekemiään markkinointisopi-

muksia, ja kahden sopimusrikkomuksen jälkeen ilmoittaa kyseisten tuottajien henkilöllisyys States of Jersey'n maatalous- ja kalastuskomissiolle, joka voi tässä tapauksessa poistaa tuottajan rekisteristä ja evätä tältä näin oikeuden tehdä kyseisenlaisia sopimuksia.

- 17 JPMO:n, States of Jersey ja PEMB:n esittämien huomautusten mukaan viimeksi mainitun ja tuottajien välisten markkinointisopimusten on sisällettävä muun muassa seuraavia seikkoja koskevat määräykset: ”vientiin” tarkoitettujen perunoiden viljelylle osoitettu pinta-ala, niiden PEMB:n hyväksymien henkilöiden nimet, joille kyseisiä perunoita voidaan luovuttaa, ja laatua ja asianmukaista hallintoa koskevat vaatimukset.
- 18 Mainituista huomautuksista ilmenee myös, että PEMB:n ja markkinajärjestöjen välisten hallinnointisopimusten on sisällettävä muun muassa seuraavia seikkoja koskevat määräykset: niiden PEMB:iin rekisteröityjen tuottajien nimet, joiden perunoita kyseiset järjestöt voivat myydä, noudatettavat laatuvaatimukset ja markkinoiden todelliset tai arvioidut tarpeet ylittävien perunamäärien ”viennissä” tai muussa käsittelyssä noudatettavat menettelyt. Mainituissa sopimuksissa on myös täsmennettävä ne tekijät, joiden perusteella markkinajärjestö laskuttaa tuottajia palveluksistaan, myy perunat ostajille, perii näiltä viimeksi mainituilta niiden maksaman hinnan ja suorittaa summan tuottajille. Sopimuksissa on lisäksi yksilöitävä kaikki tekijät, joiden johdosta mainittu järjestö voi joutua tekemään sopimuksen kolmannen osapuolen kanssa muuhun kuin markkinahintaan perustuvalla hinnalla, kaikki järjestön osalta sovellettavat tuottoon liittyvät hyvitykset tai rangaistukset sekä mainonta- tai myynninedistämisestä ja mahdolliset kustannukset, joista PEMB:n tai markkinajärjestön on vastattava.
- 19 JPMO:n mukaan vuoden 2001 laista seuraa lisäksi se, että PEMB:lla on vapaa harkintavalta päättää, tekeekö se markkinointisopimuksen tuottajan kanssa tai hallinnointisopimuksen markkinajärjestön kanssa, eikä States of Jersey ole tätä väitettä kiistänyt. Mainitusta laista seuraa JPMO:n mukaan myös se, että PEMB:lla on toimivalta ostaa, jalostaa, myydä ja kuljettaa perunoita sekä edistää niiden

tuotantoa ja myyntiä sekä perunoihin liittyvää yhteistoimintaa, tutkimusta tai koulutusta ja myöntää lainoja rekisteröidyille tuottajille sekä vaatia näiltä tilastollisia tietoja.

- 20 Vuoden 2001 lain 24 §:n mukaan PEMB voi tehdä päätöksen, jossa se vaatii, että kaikki rekisteröidyt tuottajat suorittavat maksuja erityiseen rahastoon, jonka tarkoituksena on kattaa PEMB:n pääasialliset kulut ja kustannukset, ja osallistuvat kyseisen elimen mahdollisten tappioiden kattamiseen, riippumatta siitä, ovatko tuottajat PEMB:n kanssa tehdyn markkinointisopimuksen osapuolina kyseisellä hetkellä.
- 21 Komission kirjallisten huomautusten ja JPMO:n istunnossa esittämien lausumien mukaan — joita States of Jersey ei tältä osin ole kiistänyt — edellä mainitussa säännöksessä säädetään lisäksi, että kyseinen maksu lasketaan PEMB:n säännöllisesti tekemien päätösten mukaisesti joko tuottajan edellisen kalenterivuoden aikana ”vientiin” myymien perunatonniin määrän perusteella tai sen pinta-alan perusteella, jolla tuottaja kyseisenä aikana viljeli perunaa.

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

- 22 Jerseyssä toimii neljä markkinajärjestöä, joista kaksi on pääasian kantaja JPMO ja pääasian oikeudenkäynnin toinen väliintulija Top Produce Ltd. Yhdessä ne vastaavat noin 80 prosentista Jersey Royal -perunan vientiä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Pääasian oikeudenkäynnin toinen väliintulija on Top Produce Ltd:n emoyhtiö Fairview Farm Ltd, joka on eräs noin 80 saarella toimivasta Jersey Royal -perunan tuottajasta.

23 JPMO, Top Produce Ltd ja Fairview Farm Ltd väittävät ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa ensinnäkin, että vaikka vuoden 2001 lain väitetäänkin koskevan ainoastaan vientejä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, se on kuitenkin omiaan aiheuttamaan EY 28 ja EY 29 artiklan vastaisesti tosiasiallisia tai mahdollisia rajoituksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kyseistä lakia ei sovelleta ainoastaan suoriin vienteihin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan vaan myös perunan vienteihin muihin jäsenvaltioihin jalostusta tai pelkkää kauttakulkua varten ennen niiden lopullista kuljetusta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoi kuitenkin tältä osin, että vuoden 2001 lain 2 §:ssä olevan ilmauksen ”suoraan tai jonkin toisen paikan kautta” ainoana tarkoituksena oli sen varmistaminen, ettei kyseisen lain soveltamisessa tehdä mitään eroa lautalla suoraan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lähetettävien perunoiden ja sellaisten perunoiden välille, jotka lähetetään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan Ranskassa tai jossain muussa valtiossa sijaitsevan sataman kautta. Mainittu tuomioistuin katsoi näin ollen, että esillä olevaa lainsäädäntöä ei sovelleta tilanteeseen, jossa perunat lähetetään johonkin muuhun jäsenvaltioon jalostusta, kuten esimerkiksi pesua, pakkausta tai säkitystä varten, ja kuljetetaan sieltä edelleen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan siellä myytäväksi ja kulutettaviksi. Kansallisen tuomioistuimen mukaan tältä osin ainoa selvítettävä kysymys on täten sen ratkaiseminen, rikotaanko vuoden 2001 lailla EY 29 artiklaa, koska mainittua lakia sovelletaan perunoihin, jotka lähetetään suoraan Jerseyä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja jotka kuljetetaan jonkin toisen jäsenvaltion kautta ilman, että ne siirretään pois niitä kuljettavasta aluksesta.

25 JPMO, Top Produce Ltd ja Fairview Farm Ltd väittävät toiseksi, että vuoden 2001 lailla rikotaan EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklaa, koska mainitusta laista aiheutuu rajoituksia Jersey ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliselle kaupalle.

26 Edellä mainittujen yhtiöiden mukaan kyseisten artiklojen määräysten soveltamista mainitunlaiseen kauppaan edellytetään pöytäkirjan N:o 3 määräyksissä ja erityisesti

sen 1 artiklan 1 kohdassa. Lisäksi, vaikka oletettaisiin, että Jersey ja Yhdistynyt kuningaskunta muodostavat EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklan soveltamisen kannalta yhden valtion, kyseisten määräysten tarkoituksena on myös säännellä kauppaa saman jäsenvaltion kahden alueen välillä (ks. mm. asia C-163/90, Legros ym., tuomio 16.7.1992, Kok. 1992, s. I-4625, Kok. Ep. XIII, s. I-53; yhdistetyt asiat C-363/93, C-407/93–C-411/9, Lancry ym., tuomio 16.7.1992, Kok. 1992, s. I-3957, Kok. Ep. XVI, s. I-71 ja yhdistetyt asiat C-485/93 ja C-486/93, Simitzi, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. I-2655).

27 Mainitut yhtiöt väittävät pääasian oikeudenkäynnissä, että maksujen suorittaminen PEMB:lle ja se, että vuoden 2001 lain noudattamatta jättämisen seurauksena voidaan määrätä rangaistuksia, muodostavat EY 25 artiklassa kiellettyjä tulleja vaikutukseltaan vastaavia maksuja. Lisäksi vuoden 2001 lailla käyttöön otettu järjestelmä — sikäli kuin siinä asetetaan kaupankäynnin harjoittamisen edellytykseksi rekisteröityminen ja markkinointi- ja hallinnointisopimusten tekeminen laissa säädetyllä tavoin — johtaa EY 28 ja EY 29 artiklassa kiellettyihin tuonnin ja viennin rajoituksiin.

28 States of Jersey ja PEMB kiistävät edellä esitetyt väitteet ja toteavat, että kuten erityisesti EY 299 artiklan 1 kohdasta, pöytäkirjan N:o 3:1 artiklasta ja asetuksen N:o 706/73 1 artiklan 2 kohdasta ilmenee, perunan kauppa Jersey ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä on luonteeltaan täysin kyseisen jäsenvaltion sisäistä toimintaa eikä siihen täten liity mitään yhteyttä EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklassa tarkoitettuihin tilanteisiin nähden. Edellä mainituissa asioissa Legros ym., Lancry ym. ja Simitzi annetut tuomiot eivät sitä paitsi koskeneet EY 28 ja EY 29 artiklaa, kun taas mainituissa asioissa kyseessä olleita maksuja sovellettiin erotuksetta jäsenvaltion sisäiseen ja ulkoiseen kauppaan.

29 Lisäksi mainitut osapuolet väittävät, että EY 23 ja EY 25 artiklaa ei voida soveltaa pääasiassa esillä olevaan tilanteeseen, koska vuoden 2001 laissa säädetyt maksuja ei kanneta eikä rangaistuksia määrätä rajan ylittämisen johdosta.

30 Royal Court of Jersey on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko sellaisen lakiin perustuvan järjestelmän kaltaisen järjestelmän, jolla säännellään perunoiden vientiä Jerseyistä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, katsottava olevan EY 29 artiklan vastainen viennin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide siksi, että suoraan Jerseyistä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lähetettävät perunat voidaan kuljettaa toisen jäsenvaltion kautta, mutta ilman, että ne siirretään pois niitä kuljettavasta aluksesta?
- 2) Onko sellaisen lakiin perustuvan järjestelmän kaltaisen järjestelmän, jolla säännellään perunoiden vientiä Jerseyistä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, katsottava olevan EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklan vastainen sikäli kuin se voi vaikuttaa kyseisen saaren ja Yhdistyneen kuningaskunnan (Guernsey ja Mansaari mukaan luettuina) väliseen kauppaan tai kuin siihen saattaa kuulua tällaiseen kauppaan liittyvien maksujen määrääminen?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Toinen ennakkoratkaisukysymys

31 Toisella ennakkoratkaisukysymyksellään — jota sekä JPMO että komissio ovat ehdottaneet ratkaistavaksi ensimmäiseksi — kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklaa tulkittava siten, että vuoden 2001 lailla luodun järjestelmän kaltainen järjestelmä on niiden vastainen.

- 32 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on aluksi määritettävä, onko EY:n perustamissopimuksen kyseisiä määräyksiä tarkoitettu sovellettaviksi vuoden 2001 lain soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kaltaisiin tuotteisiin, eli Jerseyssä viljeltyihin perunoihin ja niistä saatuihin tai jalostettuihin tuotteisiin riippumatta siitä, käytetäänkö niitä ravinnoksi.
- 33 Mikäli tilanne on näin, tämän jälkeen on määritettävä, onko kyseisenlaisten tuotteiden kauppaa Jersey ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä pidettävä perustamissopimuksen mainittujen määräysten soveltamisen kannalta jäsenvaltioiden välisenä tavaran kauppana, kuten JPMO väittää, vai onko mainittuja määräyksiä sovellettaessa katsottava, että Jersey ja Yhdistynyt kuningaskunta muodostavat ainoastaan yhden jäsenvaltion, kuten States of Jersey väittää.
- 34 Sen jälkeen, kun tämä toinen kysymys on selvitetty, on lopuksi tarkistettava, onko näitä samoja perustamissopimuksen määräyksiä tulkittava siten, että ominaispiirteitään vuoden 2001 järjestelmän kaltainen järjestelmä on niiden vastainen.

EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklan soveltaminen vuoden 2001 lain soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kaltaisiin tuotteisiin

- 35 Kuten pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee, tulleja ja määrällisiä rajoituksia koskevia yhteisön säännöksiä sovelletaan Kanaalisaarilla ja Mansaarella samoin edellytyksin kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Mainittuihin säännöksiin kuuluvat muun muassa EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artikla.

- 36 Edellä mainitussa 1 artiklan 1 kohdassa ei määrätä mistään kyseessä olevien tuotteiden luonteeseen perustuvasta erottelusta. Täten säännöksiä, joihin siinä viitataan, on tarkoitettu sovellettaviksi kaikkiin kyseisten säännösten tavanomaisesti kattamiin tavaroihin. Koska ETY:n perustamissopimuksen liitteessä II (josta on tullut EY:n perustamissopimuksen liite I) mainittuihin maataloustuotteisiin ei sovelleta tältä osin mitään erityiskohtelua, ne kuuluvat mainitun 1 kohdan soveltamisalaan.
- 37 Pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan 2 kohta ei ole sen luonteinen määräys, että sillä asetettaisiin kyseenalaiseksi edellä esitetty johtopäätelmä. Kyseisen määräyksen mukaan erityisen kauppamenettelyn kohteena oleviin maataloustuotteisiin ja niistä jalostettuihin tuotteisiin sovelletaan kolmansien maiden suhteen yhteisön säännöksissä tarkoitettuja, Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavia maksuja ja muita tuontia koskevia toimenpiteitä. Myös niitä yhteisön säännöksiä sovelletaan, jotka ovat välttämättömiä vapaan liikkuvuuden ja normaalien kilpailuedellytysten noudattamisen mahdollistamiseksi kyseisten tuotteiden kaupassa. Näissä kahdessa tapauksessa kyseessä olevia säännöksiä sovelletaan neuvoston määrittämien edellytysten mukaisesti.
- 38 Edellä mainittu 1 artiklan 2 kohta on ensisijaisesti seurausta pyrkimyksestä ottaa asianmukaisesti huomioon se, että maataloustuotteet kuuluvat yhteisössä yhteisen maatalouspolitiikan piiriin ja että kyseisiin tuotteisiin voidaan tältä osin soveltaa eräitä erityissäännöksiä. Tähän seikkaan nähden kyseisessä määräyksessä määrätään Kanaalisaarten ja Mansaaren osalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka on katsottu tarpeellisiksi käyttöön otetun järjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, muun muassa määräämällä kyseisillä alueilla sovellettavaksi eräitä mainituista erityissäännöksistä.
- 39 Sitä vastoin tätä määräystä ei voida tulkita siten, että EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklan soveltaminen maataloustuotteisiin edellyttää, että neuvosto on toteutta-

nut mainitunlaisia toimenpiteitä tai että yhteisössä on kyseisten tuotteiden osalta olemassa yhteinen markkinajärjestely.

40 Tältä osin on aluksi muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisen markkinajärjestelyn puuttumisella tietyltä maatalouden alalta ei ole merkitystä EY 28 ja EY 29 artiklan soveltamiseen kyseisen alan tuotteiden kauppaan, ja yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että tilanne oli näin erityisesti niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyivät yhteisöihin vuoden 1972 liittymisasiakirjan mukaisesti (ks. nimenomaisesti peruna-alan osalta asia 68/76, komissio v. Ranska, tuomio 16.3.1977, Kok. 1977, s. 515, 17–21 kohta; asia 231/78, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 29.3.1979, Kok. 1979, s. 1447, Kok. Ep. IV, s. 461, 12–18 kohta ja asia 288/83, komissio v. Irlanti, tuomio 11.6.1985, Kok. 1985, s. 1761, 23 kohta).

41 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklaa on tarkoitettu sovellettavaksi Jersey saarella viljeltyihin perunoihin ja niistä mainitulla saarella jalostettuihin tuotteisiin, jotka niin ikään kuuluvat vuoden 2001 lain soveltamisalaan.

Sen kysymyksen selvittäminen, pidetäänkö Yhdistyneen kuningaskunnan, Kanaalisaarten ja Mansaaren alueita EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklan soveltamisen kannalta yhden jäsenvaltion alueena

42 Kansallisen tuomioistuimen erään aiemman asian yhteydessä esittämistä selvityksistä ilmenee, että Jersey on Isoon-Britanniaan kuuluva puoliautonominen alue ja Isoa-Britanniaa edustaa siellä Lieutenant Governor. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on vastuussa Jersey puolustuksesta ja kansainvälisistä suhteista (ks. tältä osin asia C-171/96, Pereira Roque, tuomio 16.7.1998, Kok. 1998, s. I-4607, 11 kohta).

43 Jersey ei ole osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa. Se on EY 299 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu alue, jonka suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio.

44 Poikkeuksena edellä mainittuun 4 kohtaan, jonka mukaan perustamissopimuksen määräyksiä sovelletaan kyseisenlaisiin alueisiin, EY 299 artiklan 6 kohdan c alakohdassa määrätään, että tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan Kanaalisaariin ja Mansaareen vain siltä osin kuin vuoden 1972 liittymissopimuksessa tarkoitettujen mainittujen saaria koskevan sääntelyn toteuttamisen turvaamiseksi on tarpeen. Tässä määräyksessä tarkoitettu erityissääntely esitetään pöytäkirjassa N:o 3.

45 On kuitenkin muistutettava heti aluksi, että yhteisöjen tuomioistuin on aikaisemmin todennut, että samoin kuin Kanaalisaarilta kotoisin olevien henkilöiden ja muiden Britannian kansalaisten välistä erottelua ei voida samaistaa siihen eroon, joka on kahden eri jäsenvaltion kansalaisen kansalaisuuden välillä, vastaavasti Kanaalisaarten asemaan liittyvien muidenkaan seikkojen perusteella ei voida katsoa, että näiden saarten ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliset suhteet olisivat samanlaiset kuin kahden jäsenvaltion väliset suhteet (em. asia Pereira Roque, tuomion 41 ja 42 kohta).

46 Tämän jälkeen on todettava, että pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että tulleja ja määrällisiä rajoituksia koskevia yhteisön säännöksiä sovelletaan Kanaalisaarilla ja Mansaarella "samoin edellytyksin kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa".

- 47 Tällaisesta sanamuodosta voidaan päätellä, että yhteisön säännösten soveltamisen osalta Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja mainittuja saaria pidetään lähtökohtaisesti yhtenä jäsenvaltiona.
- 48 Sama pätee pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevaan täsmennykseen, jossa viitataan yhteisön säännöksissä tarkoitettuihin, "Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettaviin" maksuihin ja muihin tuontia koskeviin toimenpiteisiin.
- 49 Tältä osin voidaan huomauttaa, että myös yhteisön lainsäätäjä on toiminut pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan tällaisen tulkinnan perusteella.
- 50 Niinpä asetuksen N:o 2913/92 3 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että Yhdistyneen kuningaskunnan alue sekä Kanaalisaaret ja Mansaari muodostavat yhdessä yhteisön tullialueen yhden osan.
- 51 Vastaavasti asetuksen N:o 706/73 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa todetaan, että yhteisöjen lainsäädäntö, jonka soveltamisen ulottamisesta mainituille saarille kyseisessä säännöksessä säädetään, on "Yhdistyneessä kuningaskunnassa — — sovellettava" sääntely ja että tämän sääntelyn soveltamiseksi "Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja saaria pidetään yhtenä jäsenvaltiona".
- 52 Vastoin JPMO:n esittämää kantaa, pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan 1 kohdassa oleva täsmennys, jonka mukaan tulleva ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja edellä mainittujen saarten ja "alkuperäisen yhteisön välillä" sekä näiden alueiden ja

”uusien jäsenvaltioiden” välillä alennetaan asteittain vuoden 1972 liittymisasiakirjassa määrätyn aikataulun mukaisesti, ei ole ristiriidassa edellä esitetyn tulkinnan kanssa.

- 53 Kun otetaan huomioon samassa määräyksessä oleva, edellä mainittu täsmennys, jonka mukaan kyseessä olevia yhteisön säännöksiä on sovellettava Kanaalisaarilla ja Mansaarella ”samoin edellytyksin kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa”, mainitussa määräyksessä oleva viittaus ”uusiin jäsenvaltioihin” on ymmärrettävä niin, että sillä tarkoitetaan ainoastaan Tanskan kuningaskuntaa ja Irlantia eikä myös Yhdistynyttä kuningaskuntaa. Tätä johtopäätöstä tukee lisäksi se seikka, että — kuten juuri muistutettiin — kyseinen viittaus sisältyy virkkeeseen, jonka ainoana tarkoituksena oli määrätä vuoden 1972 liittymisen aikaan olemassa olleiden tullien ja vaikutukseltaan vastaavien maksujen asteittaisesta poistamisesta. On ilmeisen selvää, että tavaroiden kauppaan Yhdistyneen kuningaskunnan ja mainittujen saarten välillä ei tuona ajankohtana sovellettu mitään tulleja.

- 54 Kaikista edellä esitetystä täsmennyksistä ilmenee, että Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Kanaalisaaria ja Mansaarta on EY 23, EY 25, EY 28 ja EY 29 artiklan soveltamisen kannalta pidettävä yhtenä jäsenvaltiona.

EY 23 ja EY 25 artikla

- 55 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kotimaisille tai ulkomaisille tavaroille yksipuolisesti asetettu vero tai maksu, jonka perusteena on valtion rajan ylittäminen, on EY 23 ja EY 25 artiklassa tarkoitettu vaikutukseltaan vastaava maksu, jos se ei ole varsinainen tulli; asia on näin riippumatta veron tai maksun nimikkeestä ja

kantamistavasta ja siitä, ettei mainittua veroa tai maksua kanneta valtion eduksi (ks. mm. yhdistetyt asiat 2/69 ja 3/69, Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders, tuomio 1.7.1969, Kok. 1969, s. 211, Kok. Ep. I, s. 379, 18 kohta; asia 158/82, komissio v. Tanska, tuomio 9.11.1983, Kok. 1983, s. 3573, 18 kohta; asia C-130/93, Lamaire, tuomio 7.7.1994, Kok. 1994, s. I-3215, 13 kohta; yhdistetyt asiat C-441/98 ja C-442/98, Michailidis, tuomio 21.9.2000, Kok. 2000, s. I-7145, 15 kohta ja asia C-234/99, Nygård, tuomio 23.4.2002, Kok. 2002, s. I-3657, 19 kohta).

56 Tilannetta arvioidaan toisin ainoastaan, jos kyseessä oleva maksu on vastike tosiasiallisesti suoritetusta palvelusta ja määrältään oikeassa suhteessa kyseiseen palveluun tai jos se kuuluu yleiseen sisäiseen verojärjestelmään, jota sovelletaan järjestelmällisesti samoilla edellytyksillä sekä kotimaisiin tuotteisiin että tuonti- ja vientituotteisiin tai tietyin edellytyksin, jos se kannetaan sellaisten tarkastusten vuoksi, joilla pyritään noudattamaan yhteisön oikeudessa asetettuja velvoitteita (ks. mm. em. asia komissio v. Tanska, tuomion 19 kohta ja em. asia Lamaire, tuomion 14 kohta).

57 Nyt esillä olevassa asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, voivatko ne pakolliset maksut, joiden suorittamista PEMB voi vuoden 2001 lain nojalla edellyttää, ja ne taloudelliset rangaistukset, joita voidaan soveltaa tuottajiin ja markkinajärjestöihin, jotka eivät noudata mainitulla lailla luotua järjestelmää, muodostaa EY 23 ja EY 25 artiklassa tarkoitettuja, tulleja vaikutukseltaan vastaavia maksuja.

58 Ensinnäkin niiden maksujen osalta, joita PEMB voi vaatia vuoden 2001 lain mukaisen järjestelmän puitteissa rekisteröityneiltä perunantuottajilta, yhteisöjen tuomioistuimen istunnossa esitetystä huomautuksista ilmenee, että PEMB voi määrittää kyseisten maksujen suuruuden joko niiden perunoiden määrän mukaan,

jotka kyseinen tuottaja on tuottanut ja jotka on tosiasiallisesti viety Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, tai tuottajan perunan viljelyyn osoittaman pinta-alan mukaan.

59 Aluksi on muistutettava, että vuoden 2001 lailla luodun järjestelmän mukainen velvollisuus rekisteröityä PEMB:iin ja näin myös velvollisuus suorittaa maksuja, jotka kyseinen elin voi määrittää, koskee kaikkia Jerseyssä olevia perunantuottajia, jotka vievät tuotteitaan tai joiden tuotteita joku muu vie Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

60 Mainitulla tavalla rekisteröityneille tuottajille asetettu maksu, jonka suuruuden PEMB laskee niiden perunoiden määrän mukaan, jotka kyseinen tuottaja on tuottanut ja jotka on viety Jerseystä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on kiistatta vero tai maksu, joka kannetaan mainittujen vientien johdosta ja joka koskee yksinomaan kyseisiä vientejä ilman, että se kuuluu yleiseen sisäiseen maksujärjestelmään, jota sovelletaan tuotteisiin järjestelmällisesti samoin edellytyksin riippumatta niiden alkuperästä tai siitä, mistä ne tuodaan tai mikä on niiden määränpää, ja joka ei ole vastike taloudellisen toimijan saamasta erityisestä tai yksilöllisestä edusta, jonka määrä on oikeassa suhteessa kyseiseen palveluun (ks. analogisesti em. asia Lamaire, tuomion 19 kohta).

61 States of Jersey on kuitenkin väittänyt, että koska vuoden 2001 laki koskee yksinomaan perunoiden ”vientä” Jerseystä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan kyseisessä jäsenvaltiossa kulutettaviksi ja koska mainittua lakia sovelletaan täten ainoastaan jäsenvaltion sisäiseen kauppaan kuuluviin tilanteisiin, EY 23 ja EY 25 artiklaa ei voida soveltaa nyt esillä olevaan asiaan.

- 62 Tältä osin on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin totesi edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Lancry ym. antamansa tuomion 32 kohdassa, että tavaroiden tullausarvon perusteella määräytyvä vero tai maksu, jota jäsenvaltio kantaa kaikista sen tietylle alueelle tuoduista tavaroista, on tuontitullia vaikutukseltaan vastaava maksu paitsi silloin, kun se kannetaan muista jäsenvaltioista lähtöisin olevista, tälle alueelle tuotavista tavaroista, myös silloin, kun se kannetaan saman jäsenvaltion toisesta osasta lähtöisin olevista, tälle alueelle tuotavista tavaroista.
- 63 Edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Simitzi antamansa tuomion 26 ja 27 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin totesi lisäksi, että tätä samaa päättelyä on sovellettava maksuihin, joita peritään jäsenvaltion tietyltä alueelta saman jäsenvaltion toiselle alueelle vietävistä tavaroista, ja ratkaisi tämän jälkeen esillä olleen kysymyksen siten, että vientitulleja vaikutukseltaan vastaavina maksuina on pidettävä arvon perusteella määräytyviä veroja, joita jäsenvaltio perii tavaroista, jotka on tuotu sen tietylle alueelle ainoastaan saman valtion toisilta alueilta, sekä tavaroista, jotka on viety sen tietyltä alueelta ainoastaan saman jäsenvaltion toisille alueille.
- 64 Perustamissopimuksessa on tältä osin pyritty antamaan tullien ja vaikutukseltaan vastaavien maksujen poistamista koskevalle säännölle yleinen merkitys ja vaikutus tavaroiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi. Tulliliitto edellyttää välttämättä, että tavaroiden vapaa liikkuvuus varmistetaan jäsenvaltioiden välillä ja yleisesti tulliliiton alueella (ks. asia C-30/01, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 23.9.2003, Kok. 2003, s. I-9481, 52 ja 53 kohta).
- 65 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava yhtäältä, että kun otetaan huomioon tämän tuomion 54 kohdassa esitetty johtopäätös, pääasiassa kyseessä olevanlainen maksu, jonka suuruuden PEMB laskee niiden perunoiden määrän mukaan, jotka kyseinen tuottaja on tuottanut ja jotka on tosiasiallisesti viety Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on todellakin edellä mainitun kaltainen maksu, joka peritään jäsenvaltion

tietyltä alueelta saman jäsenvaltion toiselle alueelle vietävistä tavaroista. Toisaalta on lisättävä, että vaikka vuoden 2001 laki sanamuotonsa puolesta koskeekin vain perunoita, jotka viedään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan siellä kulutettaviksi, mikään ei estä sitä, että kyseiset perunat viedään Yhdistyneen kuningaskunnan alueelta sittemmin edelleen johonkin toiseen jäsenvaltioon ja täten kyseessä oleva maksu voi kohdistua tavaroihin, jotka kuljettuaan Yhdistyneen kuningaskunnan kautta viedään tosiasiallisesti mainittuihin toisiin jäsenvaltioihin.

66 Nyt esillä olevassa asiassa tällaisten jälleenvientivirtojen syntyminen Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin vaikuttaa varsin todennäköiseltä, koska kuten yhteisöjen tuomioistuimelle esitetystä selvityksistä ilmenee, lähes kaikki Jerseyssä tuotetut Jersey Royal -perunat on perinteisesti viety Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

67 Kaiken edellä esitetyn perusteella nyt esillä olevassa asiassa kyseessä olevan tapainen maksu, jonka suuruuden PEMB laskee niiden perunoiden määrän mukaan, jotka kyseinen tuottaja on tuottanut ja jotka on viety Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on EY 23 ja EY 25 artiklan vastainen.

68 Jos PEMB sitä vastoin päättää asettaa maksun määrän siten, että se lasketaan perunan viljelyyn osoitetun pinta-alan mukaan riippumatta siitä, kulutetaanko kyseiset perunat saarella vai viedäänkö ne sieltä jonnekin, ei vaikuta lähtökohtaisesti siltä, että tällainen maksu on perunoiden viemisen johdosta perittävä maksu.

o

69 Komissio on tosin väittänyt, että tällaisten maksujen tarkoituksena on yleisesti rahoittaa PEMB:n eri toimintoja, jotka puolestaan pääasiallisesti sisältävät perunoi-

den Jerseystä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tapahtuvan viennin organisointia. Tämä seikka ei kuitenkaan ole riittävä, jotta voitaisiin todeta, että mainittuja maksuja on pidettävä EY 25 artiklassa kiellettyinä tulleja vaikutukseltaan vastaavina maksuina.

- 70 Toiseksi niiden taloudellisten rangaistusten osalta, joita taloudellisille toimijoille voidaan vuoden 2001 lain rikkomisen johdosta asettaa, on todettava, että mainittujen seuraamusten ainoana tarkoituksena on varmistaa kyseisten säännösten tehokas soveltaminen eikä niitä täten voida erottaa näistä säännöksistä, joita ne täydentävät.
- 71 Mainitut taloudelliset rangaistukset eivät kuitenkaan liity vuoden 2001 lain maksuja koskeviin säännöksiin eivätkä muihin säännöksiin, joissa säädetään EY 25 artiklassa tarkoitetuista tulleja vaikutukseltaan vastaavista maksuista.

EY 29 artikla

- 72 Aluksi on huomattava, että vuoden 2001 laki, jota sovelletaan perunoiden ja perunoista jalostettujen tuotteiden "vientiin", ei näytä sisältävän mitään toimenpiteitä, jotka merkitsisivät tuonnin rajoituksia, ja näin ollen esillä olevassa asiassa ei ole tarpeen tulkita EY 28 artiklaa.
- 73 EY 29 artiklan osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseinen artikla koskee kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on rajoittaa

erityisesti vientiä ja kohdella eri tavalla jäsenvaltion sisäistä kauppaa ja ulkomaan-kauppaa ja siten taata erityisiä etuja kyseisen valtion kotimaiselle tuotannolle tai sen sisäisille markkinoille muiden jäsenvaltioiden kaupan tai tuotannon vahingoksi, sekä toimenpiteitä, joilla on tällainen vaikutus (ks. mm. asia 15/79, Groenveld, tuomio 8.11.1979, Kok. 1979, s. 3409, 7 kohta ja asia C-3/91, Exportur, tuomio 10.11.1992, Kok. 1992, s. I-5529, Kok. Ep. XIII, s. I-161, 21 kohta).

74 Nyt esillä olevassa asiassa on ilmeisen selvää, että vuoden 2001 lailla asetetut velvollisuudet on nimenomaisesti tarkoitettu sääntelemään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan vietävien perunoiden kauppaa, kun taas Jersey'n markkinoilla kulutettaviksi tarkoitettu tuotanto jää kyseisen lain säännösten soveltamisalan ulkopuolelle.

75 Mainitussa laissa kielletään nimenomaisesti Jersey'n tuottajia tarjoamasta perunoi-taan vietäviksi tai viemästä niitä Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille, mikäli kyseiset tuottajat eivät ole rekisteröityneitä PEMB:iin ja mikäli ne eivät ole tehneet tämän elimen kanssa markkinointisopimusta, jossa määritetään erityisesti pinta-alat, joita voidaan käyttää vientiin tarkoitettujen tuotteiden viljelyyn, sekä ne ostajat, joilla on oikeus hankkia kyseisiä tuotteita. Näiden velvollisuuksien noudattamatta jättämisestä on määrätty rikosoikeudellisia seuraamuksia ja toistuvista rikkomuk-sista voi seurata jäsenyysoikeuden väliaikainen menettäminen ja tämän seurauksena vientioikeuden menetys. Vuoden 2001 lailla kielletään niin ikään rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla kaikkia markkinajärjestöjä toteuttamasta tällaisia vientejä, mikäli ne eivät ole tehneet PEMB:n kanssa hallinnointisopimusta, jossa määritellään muun muassa ne myyjät, joilta markkinajärjestöt voivat hankkia tuotteita.

76 Ensinnäkin on ilmeisen selvää, että kyseisenlainen lainsäädäntö on jo luonteensakin vuoksi omiaan rajoittamaan Jerseystä peräisin olevien perunoiden vientejä

Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille. Täten siitä aiheutuu Jersey sisäisen kaupan ja kyseisen alueen ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen vientikaupan välille erilaista kohtelua, koska lainsäädännössä taataan erityinen etuus saarella tuotetuille tuotteille tai saaren sisäisille markkinoille tarkoitettulle tuotannolle tässä tapauksessa Yhdistyneen kuningaskunnan kaupan vahingoksi.

77 Tämän viimeksi mainitun seikan osalta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuinten esittämistä selvityksistä ilmenee, että vuoden 2001 lain antamisen tarkoituksena oli vastata Jersey Royal -perunan viljelijöiden tyytymättömyyteen, koska kyseiset viljelijät katsoivat kärsivänsä avoimuuden puutteesta ja kohtuuttomasta kilpailusta markkinajärjestöjen välillä sekä pitivät tuotteidensa myynnistä — minkä osalta on kiistatonta, että valtaosa tuotannosta on tarkoitettu vietäväksi Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille — saamaansa katetuottoa riittämättömänä.

78 States of Jersey ei lisäksi ole kiistänyt sitä, että kyseisellä lailla rajoitetaan vientejä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, vaan se on väittänyt tältä osin ainoastaan, että koska vuoden 2001 laki koski ainoastaan tällaisia vientejä ja koska Jersey ja Yhdistyneen kuningaskunnan välistä kauppaa on EY 28 ja EY 29 artiklan soveltamisen osalta pidettävä jäsenvaltion sisäisenä kauppana, mainittuja määräyksiä ei voida soveltaa kyseisenlaiseen lainsäädäntöön.

79 Tältä osin on kuitenkin huomautettava, että tällainen päättely on ristiriidassa — kuten tämän tuomion 65 kohdassa jo todettiin — sen seikan kanssa, että vaikka vuoden 2001 laki sanamuotonsa puolesta koskeekin vain perunoita, jotka viedään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan siellä kulutettaviksi, mikään ei estä sitä, että kyseiset perunat viedään Yhdistyneen kuningaskunnan alueelta sittemmin edelleen johonkin toiseen jäsenvaltioon.

80 Tästä seuraa se, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lähetetyille Jersey Royal -perunoille vuoden 2001 lailla asetetut rajoitukset, joiden — kuten tämän tuomion 75 ja 76 kohdassa todetaan — pääasiallisena seurauksena on kyseisenlaisten vientivirtojen rajoittaminen, ovat omiaan rajoittamaan lopulta mainittujen tuotteiden vientiä muihin jäsenvaltioihin ja aiheuttamaan näiden tuotteiden markkinoille samoja haitallisia vaikutuksia, kuin mitä Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoiden osalta todettiin.

81 Kuten tämän tuomion 66 kohdassa todettiin, Jerseystä peräisin olevien Jersey Royal -perunoiden tällaisten jälleenvientivirtojen syntyminen Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin vaikuttaa varsin todennäköiseltä, koska lähes kaikki Jersey Royal -perunat viedään Jerseyä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja koska vuoden 2001 lailla luotu järjestelmä, jolla näitä markkinoita säännellään, edesauttaa tällaisen tilanteen ylläpitämistä. On nimittäin muistutettava tämän viimeksi mainitun seikan osalta, että PEMB:n ja rekisteröityjen maanviljelijöiden välisissä markkinointisopimuksissa on ennakkoon eriteltävä ne pinta-alat, jotka on osoitettu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan vietävien perunoiden viljelylle.

82 States of Jersey on lisäksi väittänyt kirjallisissa huomautuksissaan, että kyseisellä lailla luotu järjestelmä ei ole suhteeton sillä tavoiteltuun päämäärään nähden, jonka sisältönä on pyrkimys edistää luotettavuutta ja avoimuutta tuottajien ja markkinajärjestöjen välisissä suhteissa.

83 Tältä osin riittää kuitenkin, kun todetaan, että mainittuihin tavoitteisiin voidaan joka tapauksessa pyrkiä sellaisilla muilla keinoilla, jotka eivät — toisin kuin vuoden 2001 laissa säädettyjen keinojen osalta — sisällä EY 29 artiklassa kiellettyjä määrällisiä tuontirajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä.

- 84 Lopuksi on vielä lisättävä, että maksu, jonka PEMB kantaa tuottajilta näiden perunanviljelyyn osoittaman pinta-alan mukaan, on yhteisön oikeuden vastainen sikäli, kuin sillä rahoitetaan mainitun elimen toimintaa, jonka on edellä todettu olevan EY 29 artiklan vastaista (ks. asia 222/82, Apple and Pear Development Council, tuomio 13.12.1983, Kok. 1983, s. 4083, Kok. Ep. VII, s. 397, 32 ja 33 kohta).
- 85 Kaiken edellä esitetyn perusteella toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava seuraavasti:

EY 29 artiklan ja pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan määräyksiä, kun niitä luetaan yhdessä, on tulkittava siten, että niiden kanssa ristiriidassa on pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa

- yhtäältä kielletään rangaistuksen uhalla Jerseyyn tuottajia tarjoamasta perunoi-taan vietäviksi tai viemästä niitä Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille, mikäli kyseiset tuottajat eivät ole rekisteröityneitä PEMB:n kaltaiseen elimeen ja mikäli ne eivät ole tehneet tämän elimen kanssa markkinointisopimusta, jossa määritetään erityisesti pinta-alat, joita voidaan käyttää vientiin tarkoitettujen tuotteiden viljelyyn, sekä ne ostajat, joilla on oikeus hankkia kyseisiä tuotteita
- toisaalta kielletään niin ikään rangaistusten uhalla kaikkia markkinajärjestöjä toteuttamasta tällaisia vientejä, mikäli ne eivät ole tehneet tämän saman elimen kanssa hallinnointisopimusta, jossa määritetään muun muassa ne myyjät, joilta markkinajärjestöt voivat hankkia tuotteita.

EY 23 ja EY 25 artiklan sekä pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan määräyksiä, kun niitä luetaan yhdessä, on tulkittava siten, että niiden kanssa ristiriidassa on pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa myönnetään PEMB:n kaltaiselle elimelle toimivalta määrätä Jerseyyn perunantuottajille maksu, jonka suuruus lasketaan niiden perunoiden määrän mukaan, jotka kyseinen tuottaja on tuottanut ja jotka on viety Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

Samoin edellytyksin perittävä maksu, jonka suuruuden tällainen elin määrittää kyseisen tuottajan perunanviljelyyn osoittaman viljelypinta-alan mukaan, on yhteisön oikeuden vastainen sikäli kuin tästä saatavat tulot käytetään mainitun elimen EY 29 artiklan vastaisesti harjoittaman toiminnan rahoittamiseen.

Ensimmäinen kysymys

- 86 Koska EY 29 artiklaa on — kuten toiseen ennakkoratkaisukysymykseen annetusta vastauksesta ilmenee — tulkittava siten, että sen kanssa ristiriidassa on vuoden 2001 lain kaltainen kansallinen lainsäädäntö sikäli kuin kyseisen lain säännöksillä vaikutetaan vienteihin Jerseyä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ensimmäiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata erikseen. On nimittäin ilmeisen selvää, että tällaista tulkintaa on sovellettava riippumatta siitä seikasta, lähetetäänkö viedyt tavarat suoraan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan vai kulkevatko ne mahdollisesti jossakin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan sataman kautta.

Oikeudenkäyntikulut

- 87 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välvaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) EY 29 artiklan ja Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä Euroopan yhteisöihin tehtyjen asiakirjojen liitteenä olevan Kanaalisaaria ja Mansaarta koskevan pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan määräyksiä, kun niitä luetaan yhdessä, on tulkittava siten, että niiden kanssa ristiriidassa on pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa

- yhtäältä kielletään rangaistuksen uhalla Jerseyyn tuottajia tarjoamasta perunoita vietäviksi tai viemästä niitä Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille, mikäli kyseiset tuottajat eivät ole rekisteröityneitä Jersey Potato Export Marketing Boardin kaltaiseen elimeen ja mikäli ne eivät ole tehneet tämän elimen kanssa markkinointisopimusta, jossa määritetään erityisesti pinta-alat, joita voidaan käyttää vientiin tarkoitettujen tuotteiden viljelyyn, sekä ne ostajat, joilla on oikeus hankkia kyseisiä tuotteita

- toisaalta kielletään niin ikään rangaistuksen uhalla kaikkia markkinajärjestöjä toteuttamasta tällaisia vientejä, mikäli ne eivät ole tehneet Jersey Potato Export Marketing Boardin kanssa hallinnointisopimusta, jossa määritetään muun muassa ne myyjät, joilta markkinajärjestöt voivat hankkia tuotteita.
- 2) EY 23 ja EY 25 artiklan sekä pöytäkirjan N:o 3 1 artiklan määräyksiä, kun niitä luetaan yhdessä, on tulkittava siten, että niiden kanssa ristiriidassa on pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa myönnetään Jersey Potato Export Marketing Boardin kaltaiselle elimelle toimivalta määrätä Jerseyyn perunantuottajille maksu, jonka suuruus lasketaan niiden perunoiden määrän mukaan, jotka kyseinen tuottaja on tuottanut ja jotka on viety Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- 3) Samoin edellytyksin perittävä maksu, jonka suuruuden tällainen elin määrittää kyseisen tuottajan perunanviljelyyn osoittaman viljelypinta-alan mukaan, on yhteisön oikeuden vastainen sikäli kuin tästä saatavat tulot käytetään mainitun elimen EY 29 artiklan vastaisesti harjoittaman toiminnan rahoittamiseen.

Allekirjoitukset